

نویسنده: سین نوریس «Sian Norris»
منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2024-08-08»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

مردم در 5 آگوست 2024 در تامورث، انگلستان، زباله‌های بیرون یک هتل مسافرخانه سریع را تمیز می‌کنند که دیوارهای آن گرافیتی با مضمون «برو انگلیس را بیرون کن» و یک عنوان نژادی دارد. «عکس: دن کیتوود/گتی ایماژ»

خشونت نژادپرستانه بریتانیا توسط یک ایدئولوژی خطرناک جناح راست هدایت می‌شود

The UK's Racist Violence Is Driven by a Dangerous Right-Wing Ideology

ائتلافی از سیاستمداران راست‌گرا، مفسران و تأثیرگذاران، این جنبش نفرت‌انگیز را برای اعمال خشونت گسترده علیه خانواده‌هایی که از ترس فرار می‌کنند، قدرتمند کرده‌اند.

A coalition of hard-right politicians, commentators, and influencers have empowered this hateful movement to inflict widespread violence against families fleeing fear.

هر شب در طول تابستان، جوانان در پارک تاریخی قلعه بریستول جمع می‌شوند تا روی پتوهای زیر درختان شکوفه‌های گیلاس بنشینند، بستنی می‌خورند و از قوطی‌ها

نوشیدنی می نوشند. موسیقی با صدای جیغ مرغ‌های دریایی شهر، غرش ترافیکی که از مرکز خرید گالری خارج می‌شود و نواختن یک گیتار رقابت می‌کند. نوجوانان مهارت‌های سیرک را امتحان می‌کنند، در حالی که دوچرخه‌ها در امتداد رودخانه به سمت بارها و کلوب‌های بازار اولد «یا مارکیت قدیم و کهنه» می‌چرخند.

این آخر هفته، صحنه بسیار متفاوت بود.

باند‌های شورشیان نژاد راست افراطی به پارک هجوم بردند و پلاک یادبود آن را به ضد فاشیست های شهر که در دهه 1930 در اسپانیا جنگیدند، دادند. کسانی که از طریق ترکیبی سمی از تئوری های توطئه ضد واکس، ضد دگرباشان جنسی و QAnon به سمت راست افراطی کشیده شدند به آنها پیوستند. مشت به رهگذر سیاه پوست پرتاب شد.

معترضان متقابل اصرار داشتند که فاشیست‌ها و نژادپرست‌ها در اینجا مورد استقبال قرار نگرفته‌اند، قبل از اینکه به سمت جنوب به سمت رودخانه حرکت کنند تا یک مانع انسانی در اطراف هتلی که افراد مهاجر در آن زندگی می‌کنند تشکیل دهند، که اوباش سعی کردند به آن حمله کنند.

از بسیاری جهات، جناح راست افراطی عموم مردم را آماده می‌کند تا باور کنند خشونت و بی‌نظمی هفته گذشته - و هر گونه خشونت آینده - نتیجه اجتناب ناپذیر شکست های سیاسی در زمینه مهاجرت است. بدتر از آن، این نتیجه شکست دموکراسی است.

صحنه های بریستول در سراسر کشور تکرار شد. در روترهام و تامورث، افرادی که از خشونت و آزار و اذیت از کشورهای خود فرار کرده بودند، در اتاق های هتل پنهان شدند، زیرا ساختمان ها به آتش کشیده شد.

مردان آسیایی با فریادهای «کشش کن» از تاکسی‌های خود بیرون کشیده شدند، در حالی که مغازه داران سوری که مصمم به ساختن زندگی جدیدی به دور از دیکتاتوری و جنگ داخلی بودند، با ناامیدی شاهد نابودی مشاغلشان بودند. تا یکشنبه شب، بیش از 90 نفر دستگیر شدند، اما خشونت متوقف نشد و به شهر به شهر، به لیورپول و بلفاست و پلیموث و لندن و فراتر از آن گسترش یافت.

حادثه محرک ظاهراً قتل غم‌انگیز سه دختر و چاقو زدن زنان و دختران دیگر در یک کلاس رقص با موضوع **تیلور سوئیفت** در ساوتپورت بود. **اکسل روداکوبانا**، نوجوان انگلیسی الاصل، به قتل و اقدام به قتل متهم شده است. مرگ هولناک این سه کودک هیچ ربطی به وحشت مردم و کودکان پناهجو در هتل‌ها، تخریب مشاغل سیاه و قهوه‌ای‌ها و یا حمله به مساجد نداشت. خشونت خیابانی که از 30 ژوئیه تا کنون بسیاری از انگلستان و ایرلند شمالی را در بر گرفته است، داستانی از اینکه راست افراطی مدرن چه کسانی هستند، چگونه سازماندهی می‌کنند، به چه چیزی اعتقاد دارند و ائتلاف سیاستمداران

راست افراطی، مفسران و تأثیرگذاران می گوید. به این جنبش نفرت انگیز قدرت داد تا خشونت گسترده ای را علیه خانواده هایی که از ترس فرار می کنند، اعمال کند.

راست افراطی مدرن کیست؟

روزهای اولیه خشونت با پیشنهادهایی از سوی دولت جدید کارگر مواجه شد که اتحادیه دفاعی انگلیس (EDL) را می توان به عنوان «گروه ممنوعه» معرفی کرد - گروهی که طبق قوانین بریتانیا به دلیل ارتباطات تروریستی ممنوع است.

اما این پیشنهاد نمی تواند دو موضوع مهم را درک کند. اولین مورد این است که EDL واقعا وجود ندارد. یکی از بنیانگذاران و مشهورترین عضو آن، فعال راست افراطی و جنایتکار محکوم، تامی رابینسون (نام واقعی استیون یاکسلی-لنون) در سال «2013» با ادعای نگرانی در مورد "خطرات افراط گرایی راست افراطی" ترک کرد و پس از آن عضویت در گروه شد. کاهش یافت تا اینکه در نهایت چند سال بعد از بین رفت.

دوم این است که راست افراطی مدرن دیگر از سازمان هایی با ساختارهای سلسله مراتبی مشخص تشکیل نشده است. در عوض، این یک جنبش بین المللی و آنلاین است. این سازمان حول یک ایدئولوژی مشترک است که توسط هسته ای از نظریه پردازان، رهبران و تأثیرگذاران منتشر شده است که از قدرت خود برای بیان اظهاراتی استفاده می کنند که برای تحریک دیگران به ارتکاب خشونت طراحی شده است. در این مورد، اینفلوئنسرها مرتکب چیزی می شوند که به عنوان «خشونت تصادفی» یا «خشونت تصادفی» شناخته می شود، در حالی که البته مطمئن می شوند که خودشان مشت می زنند و شیشه را می کوبند، و می توانند ادعای انکار قابل قبولی در مورد تحریک کنند.

ماهیت شبکه ای راست افراطی مدرن به این معنی است که به جای ادغام حول یک رهبر فیزیکی، آنها در عوض حول یک ایدئولوژی و هدف مشترک سازماندهی می کنند: نظریه توطئه جایگزین بزرگ، که می تواند از طریق یک جنگ نژادی شکست بخورد.

این جنبش با حملات و حملات خشونت آمیز و نژادپرستانه وارد دنیای واقعی می شود. این خشونت فیلمبرداری می شود و به صورت زنده در سراسر شبکه پخش می شود، با هر عملی که برای روایت داستانی استفاده می شود که الهام بخش دنبال کنندگان جدید می شود و مهمتر از همه، با ایجاد فضایی از ناامنی و ترس، غیرعضوها را تحت تأثیر قرار می دهد. پس از کشتار در ساوتپورت، یک توطئه آنلاین ادعا کرد که قاتل یک مرد مسلمان است که سال گذشته با یک قایق کوچک به طور غیرقانونی وارد بریتانیا شده بود. این دروغ دو جناح راست افراطی مدرن را گرد هم آورد: ادعاهای اسلام هراسی مبنی بر اینکه مردان مسلمان تهدیدی برای زنان و دختران به شمار می روند و باعث خشم ناشی از «مردان در سن جنگ» شدند که با قایق های کوچک وارد بریتانیا شدند تا از درآمد مالیات دهندگان زندگی کنند.

در حالی که ادعاهای نادرست در مورد قتل‌های ساوثپورت مختص آن حادثه بود، اطلاعات نادرستی که به اشتراک گذاشته می‌شد بر اساس سال‌ها تأثیرگذاران راست افراطی بود که در خشونت‌های لفاظی علیه مهاجران عمدتاً مسلمان مشارکت داشتند. به عنوان مثال، پست‌های متعددی از کانال تلگرام رابینسون در مورد اینکه چگونه مردان مهاجری که «ناگزیر به تجاوز و قتل» می‌روند، به بریتانیا «تجاوز» می‌کنند و «با هزینه مالیات‌دهندگان به هتل‌ها می‌روند و در هتل‌ها اسکان می‌دهند» بحث می‌کند. دولت‌ها و سازمان‌های غیردولتی حتی توسط او متهم می‌شوند که «از دختر بچه‌ها برای تشویق مردانی که در سنین جنگ هستند استفاده می‌کنند تا به بریتانیا بیایند و هیچ اشتباهی در دست‌روشی بچه‌ها نمی‌بینند».

این پیام‌ها در چهار سال گذشته افزایش یافته است زیرا دولت محافظه‌کار سابق پیام‌هایی را برای «توقف قایق‌ها» افزایش داده و مهاجران را به سوء استفاده از سیستم در حالی که «متجاوز به کودکان» و «تهدید امنیت ملی» هستند، متهم کرده است. در همان دوره زمانی، لفاظی‌های فزاینده ضد مهاجران و سیاست شکست خورده برای اسکان پناهجویان در هتل‌ها، بارها و بارها باعث خشونت و ارباب در زندگی واقعی شده است، عمدتاً در خارج از هتل‌هایی که خانواده‌ها را در خود جای داده است.

روزنامه نگاران شهروندی که نام خود را به عنوان «شکارچی مهاجر» مانند **آماندا اسمیت** (که از آواتار شبکه‌های اجتماعی یورکشایر رز استفاده می‌کند) و **آلن لگت** (پتریوت فعال) و همچنین گروه‌هایی از جمله *Britain First* و *Patriotic Alternative*، به طور فزاینده‌ای هتل‌ها را هدف قرار داده‌اند. پخش زنده "بازدید" آنها در فیلمی که فعالان را در حال ترساندن ساکنان نشان می‌دهد. **اسمیت** نوشت که چگونه «زنان و دختران از راه رفتن در اطراف هتل [روترهام] در شب می‌ترسند» و این پیام را ارائه می‌دهد که مردان مهاجر تهدیدی برای زنان سفیدپوست هستند. حتی کودکان به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شوند: یکی از پست‌های اول بریتانیا گفته بود که کودکی در هتلی که برای دوربین‌هایشان دست تکان می‌دهد، آنها را مسخره می‌کند.

وقتی فاش شد که فرد متهم به قتل‌های **ساوثپورت** یک نوجوان بریتانیایی الاصل است، روایت راست افراطی تغییر کرد تا تمرکز اسلام‌هراسی خود را حفظ کند. **رابینسون** و دیگران اطلاعات نادرستی در مورد چاقو زدن مردان مسلمان به مردم در استوک-آن-ترنت به اشتراک گذاشتند و دلیل تحریک‌کننده جدیدی برای شورش‌ها ارائه کردند، علی‌رغم اینکه پلیس استافوردشایر تأیید کرد که چنین چاقوکشی وجود نداشته است. فیلم‌های به اصطلاح "لیگ دفاع مسلمانان" شهرهای بریتانیا را در معرض حمله به تصویر می‌کشد.

این ادعا که بریتانیا سفیدپوست مورد حمله مردان مسلمان قرار گرفته است، سپس برای تحریک هدف نهایی راست افراطی استفاده می‌شود: جنگ داخلی نسل‌کشی، که به نام روز X شناخته می‌شود.

ایدئولوژی

ماهیت شبکه ای راست افراطی مدرن به این معنی است که به جای ادغام حول یک رهبر فیزیکی، آنها در عوض حول یک ایدئولوژی و هدف مشترک سازماندهی می کنند: نظریه توطئه جایگزین بزرگ، که می تواند از طریق یک جنگ نژادی شکست بخورد.

این نظریه بی اساس ادعا می کند که سفیدپوستان در شمال جهانی با کمک فمینیست هایی که نرخ زاد و ولد را از طریق سقط جنین و پیشگیری از بارداری سرکوب می کنند، با مهاجران جنوب جهانی «جایگزین» می شوند. همه این ها ظاهراً توسط «مارکسیست های فرهنگی» سازماندهی می شوند، یک اصطلاح فراگیر که شامل نخبگان لیبرال، فمینیست ها، فعالان زندگی سیاهپوستان مهم است، +LGBTQ و مردم یهودی می شود.

این به اصطلاح جایگزین معمولاً به عنوان "نسل کشی سفیدپوستان" شناخته می شود. برای شکست دادن این به اصطلاح نسل کشی، راست افراطی می خواهد یک جنگ داخلی را دامن بزند - که گاهی اوقات به عنوان روز X یا بوگالو شناخته می شود - که منجر به ایجاد دولت های قومی خالص می شود. به همین دلیل است که مالک X (توییتر سابق)، ایلان ماسک، هشدار داد که «جنگ داخلی اجتنابنا پذیر است» در بریتانیا، در پی ناآرامی ها. در حالی که این امر اجتنابناپذیر نیست، اما نتیجه مطلوب راست افراطی جهانی است که به دنبال یک حادثه تحریک کننده برای شروع روز X هستند.

برای جلوگیری از نسل کشی سفیدپوستان، به مردان گفته می شود که وظیفه آنها دفاع از خانواده خود - و دفاع از سفیدپوستان - از طریق خشونت است.

وقتی مردان سفیدپوست در انگلیس مردان آسیایی را با فریاد «کشتار» از ماشین بیرون می کشند، و وقتی باندهای سفیدپوست هتل های آسیایی را که خانواده هایی از کشورهای مختلف در سرتاسر جنوب جهانی در آن زندگی می کنند را به آتش می کشند، در حال تمرین اقداماتی هستند که در جریان ماجرا انجام می دهند. آنها در مورد: نسل کشی خیال پردازی می کنند. وقتی مردان سفیدپوست به مساجد حمله می کنند، در حال تمرین یک نسل کشی فرهنگی هستند.

تئوری اصلی جایگزینی/نسل کشی سفید با توطئه های ثانویه تکمیل می شود که برای برانگیختن این نگرانی طراحی شده است که کودکان در معرض خطر هستند و اینکه اقتدار والدین توسط «دیگران» خارجی و متخاصم غصب می شود. کسانی که در این شورش شرکت کردند، تابلوهایی با نوشته شده بود «کودکان را نجات دهید» و «کودکان ما را نجات دهید». همین شعارها در اعتراضات ضد وکس و اعتراضات ضد درگ کوین نیز ظاهر می شود. در حالی که به ظاهر یک شعار خوش خیم است - چه کسی نمیخواهد کودکان را نجات دهد اکنون این پیام تئوری توطئه راست افراطی QAnon

راتداعی می‌کند که مدعی است نخبگان لیبرال در حال قاچاق و شکنجه کودکان در آیین‌های شیطانی به منظور برداشت «آدرنوکروم» هستند.

تقاضا برای «نجات کودکان» مستقیماً به تئوری توطئه جایگزین بزرگ می‌خورد. در این پیام آمده است که یک «دیگری» خصمانه می‌آید تا فرزندان شما را ببرد. کودکان خط مقدم در برابر جایگزینی هستند. برای جلوگیری از نسل‌کشی سفیدپوستان، به مردان گفته می‌شود که وظیفه آنها دفاع از خانواده خود - و دفاع از سفیدی - از طریق خشونت است.

استراتژی

نتیجه مطلوب این خشونت ایجاد ناامنی، ترس و اضطراب در عموم مردم است که به نوبه خود منجر به فروپاشی ایمان به دموکراسی و جامعه می‌شود.

این که این اتفاق اکنون رخ می‌دهد، کمتر از یک ماه پس از تشکیل دولت کارگر، مهم است که توجه داشته باشیم. حزب کارگر قبلاً طرح رواندا را لغو کرده و یک ابزار قانونی را برای شروع رسیدگی به درخواست‌های پناهندگی که در نتیجه تغییرات قوانین در قانون مهاجرت غیرقانونی وجود داشت، اجرا کرده است. اگر چه حزب، که سابقه طولانی در جلب حمایت ضد مهاجران دارد، با یورش به مشاغل و پروازهای اخراج به ویتنام و تیمور شرقی، در مورد مهاجرت نیز «سخت» عمل می‌کند، حزب کارگر دشمن سنتی راست افراطی است. با ارزش‌های مترقی، چندفرهنگی و «بیداری» همراه است. راست افراطی برای دستیابی به اهداف خود، باید اعتماد رای دهندگان را به حزب کارگر، دولت و دموکراسی از بین ببرد.

از بسیاری جهات، جناح راست افراطی عموم مردم را آماده می‌کند تا باور کنند خشونت و بی‌نظمی هفته گذشته - و هر گونه خشونت آینده - نتیجه اجتناب ناپذیر شکست‌های سیاسی در زمینه مهاجرت است. بدتر از آن، این نتیجه شکست دموکراسی است.

کاشتن ترس، اضطراب و بی‌اعتمادی به هنجارهای اجتماعی به راست افراطی اجازه می‌دهد تا به هدف نهایی خود دست یابد: جایگزینی دموکراسی با یک رهبر قدرتمند و مستبد که بتواند بر پایه جنگ حکومت کند.

به همین دلیل است که پس از مداخله **کیر استارمر**، نخست وزیر بریتانیا در یکشنبه شب، جایی که او «اذیت‌های راست افراطی» را محکوم کرد، رسانه‌های اجتماعی مملو از پیام‌هایی مبنی بر اینکه او یک «خائن به کشورش»، «عروسک خیمه شب بازی سوروس» (یک شعار یهودستیزانه) است، شد. (اداره یک «دولت رادیکال».)

لارنس فاکس، بازیگر سابق و سیاستمدار شکست خورده، استارمر را "خائن" خواند و نوشت که او با "بربرهای مهاجر" که به "دختران بریتانیا بی‌تجاوز می‌کنند"، طرف است. او این توبیت را با تهدید به خشونت تمام کرد "

خوب. سپس جنگ است.» توییت او بازتابی از ماسک است که "جنگ داخلی اجتناب ناپذیر است" پس از شورش ساوتپورت، نایجل فاراژ، عضو پارلمان اصلاحات بریتانیا ویدیویی منتشر کرد که در آن ادعا کرد خشونت واکنشی به "ترس، ناراحتی، ناراحتی... من نه فقط در مورد رویدادهای ساوتپورت، بلکه در مورد انحطاط اجتماعی که نگران هستم." در کشور ما اتفاق می افتد... این نخست وزیر سرنخی ندارد... باید سخت گیری کنیم... زیرا آنچه در خیابان های هارتلپول، لندن، ساوت پورت دیده اید، چیزی نیست که ممکن است در چند سال آینده اتفاق بیفتد. هفته."

در ویدیوی خود، فاراژ به استناد راست افراطی افول غرب اشاره می کند - شاخه ای از نظریه جایگزینی بزرگ. او استدلال می کند که دولت در حمایت از مردم خود ناکام است. مهمتر از آن، او پیشنهاد می کند که اگر دولت نتواند "سرنخ" به دست آورد، اوضاع بدتر خواهد شد. خشونت، ترس و بی نظمی افزایش خواهد یافت. و بعد چه اتفاقی می افتد؟ وقتی خشونت منجر به عدم اعتماد مردم به دولت می شود چه اتفاقی می افتد؟

این بخشی از استراتژی راست افراطی مدرن است: اگر دولت نتواند از ما در برابر خشونت اجتناب ناپذیر محافظت کند، می گوید، قدرتمندان راست افراطی می توانند. کاشتن ترس، اضطراب و بی اعتمادی به هنجارهای اجتماعی به راست افراطی اجازه می دهد تا به هدف نهایی خود دست یابد: جایگزینی دموکراسی با یک رهبر قدرتمند و مستبد که بتواند بر پایه جنگ حکومت کند. این درس دهه 1930 است. این یکی از مواردی است که نمی توانیم در سال 2020 فراموش کنیم.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

• سیان نوریس

سیان نوریس نویسنده و فعال فمینیست است. او بنیانگذار و مدیر جشنواره ادبیات زنان بریستول است و وبلاگ موفق فمینیستی sianandcrookedrib.blogspot.com را اداره می کند

سیان نوریس

_____ **با تقدیم احترامات «2024-08-09»**